

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P., s.r.o., Č., R. S.**, IČO: X. zast. Advokátska kancelária K., spol. s r.o., H., B. B., P.O.BOX X. proti žalovanému **R. a T. S., M., B.**, IČO: X., o zaplatenie **165.969,59 eur s príslušenstvom**, o návrhu na obnovu konania, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo 67/2012, 5Obo 70/2012 zo dňa 29. októbra 2012, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému trovy dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21. februára 2012 č. k. 3Cb 9/2007-326 konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie odôvodnil tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 16. marca 2009 sp. zn. 6Obo 129/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Súd v rozhodnutí poukázal na ust. § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 09. marca 2011 č. k. 3Cb 9/2007-291 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo 40/2011-302 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdneho poplatku za podané dovolanie proti rozsudku

Najvyššieho súdu sp. zn. 6Obo 129/2008 zo dňa 16. marca 2009. Dovolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo 40/2011-302, dovolací súd odmietol uznesením č. k. 1ObdoV 37/2011-321. Napriek opakovaným výzvam na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Obo129/2008, žalobca súdny poplatok nezaplatil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolanie podaním zo dňa 02. mája 2012, ktoré odôvodnil tým, že požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku za dovolanie podľa aktuálneho znenia § 138 ods. 2 písm. a/ O. s. p. na predpísanom tlačive a zastáva názor, že je dôvod pre jeho oslobodenie podľa § 138 ods. 1 O. s. p. a poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo 45/2011. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Zákonom stanovená lehota na podanie odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. februára 2012 č. k. 3Cb 9/2007-326 uplynula dňa 10. apríla 2012, pričom jediný spoločník a konateľ spoločnosti zastupujúcej žalobcu bol práceneschopný, z ktorého dôvodu zmeškal lehotu na podanie odvolania proti uvedenému uzneseniu. Žalobca súčasne s preložením potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti svojho zástupcu, podal aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania v súlade s § 58 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. júna 2012 č. k. 3Cb 9/2007-356 návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie zamietol.

Žalobca v zákonnej lehote podal proti tomuto uzneseniu odvolanie s doplnením náležitostí na základe výzvy odvolacieho súdu. V odvolaní poukázal na nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a odpustiť zmeškanie lehoty na podanie odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 27. júna 2012 č. k. 3Cb 9/2007-356 je dôvodné a odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 21. februára 2012 č. k. 3Cb 9/2012-326 vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolací súd vyslovil, že uznesenie, ktorým súd prvého stupňa žalobcovi neodpustil zmeškanie lehoty nie je správne, nakoľko žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zákonnú

lehotu zmeškal, preto napadnuté uznesenie zmenil a žalobcovi odpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania.

K odvolaniu žalobcu proti uzneseniu, ktorým bolo konanie zastavené z dôvodu, že dovolateľ nezaplatil súdny poplatok za dovolanie vyslovil názor, že nie je dôvodné, nakoľko podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov vzniká poplatková povinnosť podaním dovolania. Ak dovolací poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania nie je zaplatený, súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku v lehote, ktorú určí. Ak súdny poplatok nie je zaplatený, súd konanie zastaví, pričom poučí poplatníka o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Odvolací súd mal za preukázané, že súdny poplatok za dovolanie žalobca nezaplatil ani na výzvu súdu s určením lehoty na zaplatenie. Napriek viacerým doručeným výzvam ako aj poučeniu o následkoch nezaplatenia poplatku, žalobca súdny poplatok za dovolanie nezaplatil.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu v časti, ktorou bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania dovolanie.

Dovolanie odôvodnil vadou konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 2 O. s. p./ zistil, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./, preskúmal dovolanie bez nariadenia pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p./.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákona pripúšťa /§ 236 O. s. p./.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názorom vysloveným odvolacím súdom a uviedol, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p./.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti /§ 242 ods. 1/. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať teda treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu

v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolací súd však nemal za preukázané, že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p., teda dovolateľovi nebolo zabránené resp. neumožnené využiť tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva.

Pokiaľ sa dovolateľ domnieva, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci /§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p./ je prípustným dovolacím dôvodom vtedy, ak je dovolanie prípustné, samotné nesprávne právne posúdenie veci však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu a pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

V predmetnej veci podal dovolanie žalobca proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, teda dovolanie podľa § 239 O. s. p. nie je prípustné. Nešlo o rozhodnutie, ktorým by odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ani dovolanie nepripustil. Z tohto dôvodu dovolací súd vec posudzoval iba z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. a dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd SR na základe uvedených dôvodov dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

Trovy dovolacieho konania podľa § 243b ods. 4 O. s. p. žalobcovi nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté dovolacím senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 5:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. februára 2014

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.